

HOMO POETICUS SP. CIENTIFICUS

La ciència que ens permet desxifrar les intimitats de la vida, també de la vida humana

Dualitats incomplertes: una declaració de principis

CIÈNCIES DE LA VIDA

16/02/2018

NEUROCIÈNCIA

HUMANITATS

RECERCA CIENTÍFICA

EVOLUCIÓ BIOLÒGICA

Els treballs en neurobiologia, en genètica i en neurociència cognitiva estan aportant moltes dades sobre com funciona el cervell, les quals ens ajuden a entendre per què fem el que fem, per què ens comportem d'una determinada manera, en funció de la nostra biologia, de les experiències prèvies que hem viscut i de l'entorn on ens trobem. A través de la recerca científica intentem explicar i comprendre com és el

món que ens envolta. I un com l'hem comprès, si ho creiem convenient, hi podem intervenir.

És el mateix que fa la recerca humanística en altres camps del saber (com la filosofia, la sociologia, la literatura, les arts plàstiques, la música, etcètera), a través d'uns recursos i d'unes metodologies diferents, adaptades a cada cas concret. La ciència forma part de les nostres vides, però sovint no la incorporem de manera conscient en el nostre dia a dia, en les decisions que prenem o l'anàlisi reflexiva que hauriem de fer de les nostres conductes. Una de les principals dificultats d'incorporar la ciència com un element més a tenir en compte prové de l'artificial separació dualista dels sabers entre ciències i humanitats, una classificació dicotòmica que, malgrat que pot semblar útil per organitzar-los i adaptar-los als estudis acadèmics, no respon a la manera de funcionar del cervell, i per tant s'allunya de la realitat.

D'aquí sorgeix precisament el nom d'aquest blog, *Homo poeticus sp. scientificus*. Humanitats i ciències. Per al cervell, tot és coneixement, tant la ciència com les humanitats. Un coneixement que s'obté de diverses maneres, atès que cada camp de saber té el seu propi mètode de recerca i anàlisi, adaptat a les dades que examina i a l'objectiu final de la recerca; i un coneixement que explica, o pretén explicar, aspectes diferents de la realitat humana, polièdrica i calidoscòpica. Però coneixement, al cap i a la fi.

L'objectiu final tant de la recerca científica com de la humanística també és, o hauria de ser, comú, contribuir al benestar i a la dignitat de les persones, malgrat que sovint es percebin com a parcialment antagonistes, com un xoc entre objectivitat i subjectivitat, raonament i emoció, comprensió i intuïció. Contràriament a aquestes concepcions errònies, tant la ciència com les humanitats són integrals per als éssers humans. Des de la perspectiva de l'evolució biològica i cultural, ambdues són necessàries per contribuir al progrés i a la supervivència de la humanitat (no només de l'*Homo*). Així doncs, si considerem que l'objectiu principal del coneixement humà, incloent-hi la ciència i les humanitats, és contribuir al benestar i la dignitat de les persones, seria fàcil dir que la ciència necessita les humanitats, ja que requereix reflexions ètiques, contextos socials i històrics, contribucions culturals, etc., per poder-se desenvolupar i progressar en la millor direcció social. Sense contribucions humanístiques, la ciència pot arribar a ser un carreró sense sortida.

De la mateixa manera, les humanitats no poden marginar la ciència del progrés de la dignitat humana, ja que hem desenvolupat un món altament tecnificat basat en avenços científics i vivim i sobreviure dins d'ell -i gràcies a ell-. La ciència també fa contribucions crucials a alguns temes que tradicionalment han estat considerats com humanístics, com per exemple els derivats dels estudis de neurociència cognitiva, que ajuden a entendre aspectes mentals o cerebrals, com ara la presa de decisions, les emocions i la moral, entre molts altres.

En aquest bloc, que tot just avui estreno, la meva intenció és discutir descobertes científiques amb implicacions socials, moltes de les quals seran possiblement controvertides. I precisament per això intentaré en tots ells aportar també un toc humanístic que ajudi a créixer el conjunt. Aquest primer article, per tant, l'he aprofitat per fer una declaració d'intencions.

 Comparteix

Imprimeix

Descarrega en PDF

Contacta amb Divulcat

Nom i cognoms *

Empresa/Institució *

Correu electrònic *

Consulta

ENVIA

DIVULCAT.cat

Divulgació científica
en català

divulcat@divulcat.cat
(+34) 934 120 030

[Què és Divulcat?](#)

[Avis legal](#)

[Inicia sessió](#)

Un projecte d' [enciclopèdia.cat](#)